TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2015. gada 29. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — 13. panta 1. punkts — Neaplikšana ar nodokli — "Publisko tiesību subjekta" jēdziens — Akciju sabiedrība, kurai uzticēts sniegt pakalpojumus Azoru salu autonomā reģiona veselības aprūpes pakalpojumu plānošanas un pārvaldības jomā — Šo pakalpojumu sniegšanas kārtības, tostarp to apmaksas, noteikšana plānošanas līgumos, kas noslēgti starp šo sabiedrību un šo reģionu

Lieta C-174/14

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Supremo Tribunal Administrativo* (Augstākā administratīvā tiesa, Portugāle) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2014. gada 12. martā un kas Tiesā reģistrēts 2014. gada 9. aprīlī, tiesvedībā

Saudaçor – Sociedade Gestora de Recursos e Equipamentos da Saúde dos Açores SA

pret

Fazenda Pública .

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: trešās palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], kas pilda ceturtās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*], M. Safjans [*M. Safjan*], A. Prehala [*A. Prechal*] (referente) un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*],

ģenerāladvokāts N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 19. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Saudaçor – Sociedade Gestora de Recursos e Equipamentos da Saúde dos Açores SA* vārdā – *G. Leite de Campos*, *M. Clemente* un *J. Batista Pereira*, *advogados*,

— Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes* un *R. Campos Laires*, pārstāvji,

— Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *L. Christie*, pārstāvis, kam palīdz *P. Mantle*, *barrister*,

— Eiropas Komisijas vārdā – *P. Guerra e Andrade* un *L. Lozano Palacios*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – portugāļu.

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2015. gada 25. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu, piegādes valsts [publiskā iepirkuma] līgumu un pakalpojumu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.), 1. panta 9. punktu un Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 13. panta 1. punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Saudaçor – Sociedade Gestora de Recursos e Equipamentos da Saúde dos Açores SA* (turpmāk tekstā –"*Saudaçor*") un *Fazenda Pública* (Valsts kase) par šīs sabiedrības aplikšanu ar pievienotās vērtības nodokli (PVN) saistībā ar tās darbībām Azoru salu autonomā reģiona (turpmāk tekstā – "AAR") veselības aprūpes pakalpojumu plānošanas un pārvaldības jomā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Ar Direktīvu 2006/112, sākot ar 2007. gada 1. janvāri, ir atcelts un aizstāts Kopienas tiesiskais regulējums PVN jomā, tostarp Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Sestā direktīva").

4 Saskaņā ar Direktīvas 2006/112 preambulas 1. un 3. apsvērumu Sestās direktīvas pārstrādāšana bija nepieciešama, lai visus piemērojamos noteikumus skaidri un racionāli izklāstītu struktūrā un pārstrādātā redakcijā, principā neveicot grozījumus pēc būtības.

5 Direktīvas 2006/112 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā ir noteikts:

"PVN uzliek šādiem darījumiem:

[..]

c) pakalpojumu sniegšanai, ko par atlīdzību kādā dalībvalsts teritorijā veic nodokļa maksātājs, kas rīkojas kā tāds."

6 Saskaņā ar šīs direktīvas 9. panta 1. punktu:

""Nodokļa maksātājs" ir jebkura persona, kas patstāvīgi jebkurā vietā veic jebkuru saimniecisku darbību, neatkarīgi no šīs darbības mērķa vai rezultāta.

Jebkuru ražotāju, tirgotāju vai pakalpojumu sniedzēju darbību, tostarp kalnrūpniecību, lauksaimniecisku darbību un brīvo profesiju darbību, uzskata par "saimniecisku darbību". Materiāla vai nemateriāla īpašuma izmantošana ar nolūku gūt no tā ilglaicīgus ienākumus jo īpaši ir uzskatāma par saimniecisku darbību."

7 Minētās direktīvas 13. pantā ir paredzēts:

"1. Valstis, reģionālās un vietējās pārvaldes iestādes, kā arī citus publisko tiesību subjektus neuzskata par nodokļa maksātājiem attiecībā uz darbībām vai darījumiem, kuros tās iesaistās kā valsts iestādes, pat ja tās šo darbību vai darījumu sakarā iekasē nodokļus, nodevas, ziedojumus vai maksājumus.

Tomēr, iesaistoties šādās darbībās vai darījumos, tās uzskata par nodokļa maksātājiem attiecībā uz minētajām darbībām vai darījumiem, kuru sakarā to uzskatīšana par personām, kas nav nodokļa maksātājas, radītu nozīmīgus konkurences izkropļojumus.

Jebkurā gadījumā publisko tiesību subjektus attiecībā uz I pielikumā minētajām darbībām uzskata par nodokļa maksātājiem, ja vien šīs darbības netiek veiktas tik mazā apjomā, lai būtu nenozīmīgas.

2. Dalībvalstis publisko tiesību subjektu veiktās darbības, kas ir atbrīvotas no nodokļa saskaņā ar 132.[..] pantu, var uzskatīt par darbībām, ko šīs struktūras veic kā valsts iestādes."

8 Saskaņā ar Direktīvas 2004/18 1. panta 9. punktu:

""Līgumslēdzējas iestādes" ir valsts, reģionu vai vietējo pašvaldību iestādes, publisko tiesību subjekti, apvienības, kurās ietilpst viena vai vairākas šādas iestādes vai viens vai vairāki šādi publisko tiesību subjekti.

"Publisko tiesību subjekts" ir jebkura struktūra:

a) kas nodibināta ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējās vajadzības un neveic rūpnieciskas vai komerciālas darbības;

b) kam ir juridiskas personas statuss un

c) ko galvenokārt finansē valsts, reģionu vai vietējo pašvaldību iestādes vai citi publisko tiesību subjekti, vai ko pārrauga minētie subjekti, vai kam valdē, pārvaldē vai uzraudzības padomē vairāk nekā pusi locekļu ieceļ valsts, reģionu vai vietējo pašvaldību iestādes vai citi publisko tiesību subjekti.

Šā punkta otrās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētajiem kritērijiem atbilstošu publisko tiesību subjektu un šo subjektu kategoriju neizsmeļošs uzskaitījums sniegts III pielikumā. [..]"

Portugāles tiesības

Tiesiskais regulējums PVN jomā

9 PVN kodeksa (*Código do IVA*) 2. panta 2. punktā ir noteikts, ka valsts un citas publisko tiesību juridiskas personas nav PVN maksātājas, ja tās iesaistās darījumos, īstenojot valsts varas pilnvaras, pat ja tās šo darījumu sakarā iekasē nodevas vai jebkādu citu atlīdzību, ciktāl to neaplikšana ar nodokli nerada konkurences izkropļojumus.

10 Minētā kodeksa 2. panta 3. punktā ir paredzēts, ka valsts vai citas publisko tiesību juridiskas personas visos gadījumos ir PVN maksātājas, ja tās veic noteiktas darbības un no tām izrietošus darījumus, kas ir apliekami ar nodokli, izņemot, ja ir konstatēts, ka tās šos darījumus veic nenozīmīgā apjomā.

Saudaçor tiesiskais režīms

11 *Saudaçor* tika dibināta saskaņā ar AAR 2003. gada 17. oktobra Reģionālo leģislatīvo dekrētu Nr. 41/2003/A par Azoru salu autonomā reģiona Veselības aprūpes finansiālās pārvaldības institūta pārveidošanu par akciju sabiedrību ar 100 % valsts kapitālu, ar nosaukumu *SAUDAÇOR – Sociedade Gestora de Recursos e Equipamentos da Saúde dos Açores, SA*, un par 2003. gada 31. jūlija Reģionālā leģislatīvā dekrēta Nr. 28/99/A grozīšanu (*Decreto Legislativo Regional n.° 41/2003/A, Transforma o Instituto de Gestão Financeira da Saúde da Região Autónoma dos Açores em sociedade anónima de capitais exclusivamente públicos, passando a designar-se SAUDAÇOR – Sociedade Gestora de Recursos e Equipamentos da Saúde dos Açores, SA, e altera o Decreto Legislativo Regional n.° 28/99/A, de 31 de Julho*; *Diário da República I*, A sērija, Nr. 257, 2003. gada 6. novembris, 7430. lpp.), un tās kapitāls 100 % apmērā piederēja minētajam reģionam.

12 Atbilstoši minētā reģionālā leģislatīvā dekrēta 2. panta 1. punktam *Saudaçor* uzdevums ir sniegt vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumus veselības aprūpes jomā. Šī uzdevuma mērķis ir reģionālās veselības aprūpes sistēmas un tajā ietilpstošās informācijas, infrastruktūras un iekārtu sistēmu plānošana un pārvaldība, kā arī veselības aprūpes nodaļu un dienestu būvniecības, saglabāšanas, atjaunošanas un rekonstrukcijas darbu veikšana, it īpaši dabas katastrofu skartajos reģionos un par riska zonām uzskatītajos apgabalos.

13 Saskaņā ar Reģionālā leģislatīvā dekrēta Nr. 41/2003/A 3. pantu:

"Saistībā ar savu uzdevumu sniegt vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumus *Saudaçor* kompetences ir šādas:

a) centralizēti īstenot reģionālās veselības aprūpes nozares apgādi;

b) nodrošināt preces un pakalpojumus iestādēm, kas ir reģionālās veselības aprūpes sistēmas locekles;

c) piešķirt finansējumu veselības aprūpes nodaļām atbilstoši tādiem veselības aprūpes sniegšanas mērķiem, kurus katra nodaļa ir uzņēmusies saskaņā ar to parakstītajiem līgumiem;

d) definēt pamatnoteikumus un pamatprincipus veselības aprūpes nodaļu budžeta pārvaldībai, kā arī uzraudzīt tā īstenošanu;

e) izvērtēt to dienestu un iestāžu ekonomisko un finanšu pārvaldību, kuras ir piederīgas reģionālās veselības aprūpes sistēmai vai kuras tā finansē, un sagatavot periodiskus ziņojumus par to finansiālo situāciju un par cilvēkresursu un materiālo resursu pārvaldību;

f) veicināt informācijas sistēmu attīstību attiecībā uz reģionālās veselības aprūpes sistēmas padotībā esošajām iestādēm;

g) veikt darbus attiecībā uz reģionālās veselības aprūpes sistēmu, kuru īstenošana ir vajadzīga sabiedrības interesēm;

h) sniegt atbalstu reģionālās veselības aprūpes sistēmas dienestiem un iestādēm jomās, kurās tas ir nepieciešams."

14 Minētā reģionālā leģislatīvā dekrēta 4. panta 1. punktā ir noteikts, ka *Saudaçor* darbību regulē šī tiesību akta noteikumi, pievienotie statūti, valsts uzņēmumu tiesiskais režīms, kas noteikts 1999. gada 17. decembra Dekrētlikumā Nr. 558/99 (*Decreto-Lei n.° 558/99*; *Diário da República I*, A sērija, Nr. 292, 1999. gada 17. decembris, 9012. lpp.), un privātās tiesības. Saskaņā ar šī paša reģionālā leģislatīvā dekrēta 4. panta 2. punktu *Saudaçor* savas darbības ietvaros ievēro AAR Reģionālā veselības aprūpes dienesta organizācijas un darbības noteikumus.

15 Reģionālā leģislatīvā dekrēta Nr. 41/2003/A 10. pantā ir paredzēts, ka, īstenojot savas kompetences, *Saudaçor* ir tādas pašas valsts varas pilnvaras kā AAR, un tālāk kā piemēri ir uzskaitītas dažas no šīm pilnvarām, tostarp ekspropriācijas pilnvaras.

16 Saskaņā ar Dekrētlikuma Nr. 558/99 ar grozījumiem 7. panta 3. punktu valsts uzņēmumiem nodokļi tieši un netieši tiek noteikti un piemēroti atbilstoši kopējam režīmam. Identiska tiesību norma ir 2008. gada 5. marta Reģionālā leģislatīvā dekrēta Nr. 7/2008/A par Azoru salu autonomā reģiona publisko tiesību uzņēmumu režīmu (*Decreto Legislativo Regional n.º 7/2008/A, Regime do sector público empresarial da Região Autónoma dos Açores*; *Diário da República I*, A sērija, Nr. 58, 2008. gada 24. marts, 1649. lpp.) 9. panta 2. punktā attiecībā uz reģionālajiem publisko tiesību uzņēmumiem.

17 *Saudaçor* veic savas darbības plānošanas līgumu ietvaros, kuri noslēgti ar AAR atbilstoši tās statūtu [20]. panta 1. punktam un kuros tostarp ir definēti pakalpojumi, kas *Saudaçor* ir jāsniedz Reģionālā veselības aprūpes dienesta plānošanas un pārvaldības jomā, un kompensācija, saukta par "finansiālo ieguldījumu", kas ir jāmaksā minētajam reģionam kā atlīdzība par tās pakalpojumiem, lai segtu *Saudaçor* darbības izmaksas.

18 Tādējādi pirmais plānošanas līgums tika noslēgts 2004. gada 23. jūlijā, ietverot laikposmu no 2004. līdz 2008. gadam un paredzot kopējo kompensāciju EUR 15 905 000 apmērā, no kuriem EUR 3 990 000 attiecās uz 2007. gadu un EUR 4 050 000 attiecās uz 2008. gadu. Šā līguma 5. punktā bija noteikts, ka, ja, mainoties apstākļiem, minētā summa ir acīmredzami nepietiekama minētā līguma izpildei, šī kopējā summa var tikt pārskatīta, par veselības aprūpi un finansēm atbildīgajiem reģionālās valdības locekļiem pieņemot koplēmumu. Otrais plānošanas līgums tika noslēgts 2009. gada 1. janvārī, ietverot laikposmu no 2009. līdz 2012. gadam un paredzot gada kompensāciju EUR 8 500 000 apmērā, kā arī ietverot iepriekšējā līgumā noteiktajam līdzīgu noteikumu par pārskatīšanu. Ar AAR par veselības aprūpi un finansēm atbildīgajiem reģionālās valdības locekļu 2010. gada 8. marta koplēmumu šī summa tika samazināta līdz EUR 6 599 147 attiecībā uz 2009. gadu.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

19 2011. gada 2. martā Portugāles Valsts kase sagatavoja pārbaudes ziņojuma projektu, ierosinot veikt koriģēšanu attiecībā uz PVN, kas *Saudaçor* ir jāmaksā par 2007. līdz 2010. finanšu gadu par kopējo summu EUR 4 750 586,24 apmērā.

20 Šis pārbaudes ziņojums tika pieņemts 2011. gada 6. aprīlī pēc *Saudaçor* uzklausīšanas.

21 Šajā ziņojumā Valsts kase tostarp uzskatīja, ka, ņemot vērā tās tiesisko režīmu, *Saudaçor* nevarēja atsaukties uz noteiktumu, ka publisko tiesību subjektus neapliek ar PVN atbilstoši PVN kodeksa 2. panta 2. punktam, kas ir tiesību norma, ar kuru ir transponēta Sestās direktīvas 4. panta 5. punkta pirmā daļa, kuras saturs atbilst Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punkta pirmās daļas saturam.

22 Šī administrācija uzskata, ka *Saudaçor* plānošanas līgumu ietvaros sniegtie pakalpojumi Reģionālā veselības aprūpes dienesta plānošanas un pārvaldības jomā attiecas uz darbības jomām, kuras ietilpst privātajā iniciatīvā, kas nozīmē, ka neaplikšana ar PVN varētu izraisīt konkurences izkropļojumus. Tāds, piemēram, esot reģiona veselības aprūpes informātikas sistēmas pārvaldības un uzturēšanas gadījums. Patiesībā runa esot par saimniecisku darbību, un tādēļ plānošanas līgumos noteiktie un par reģionālo iestāžu pakalpojumiem samaksātie maksājumi esot apliekami ar PVN. Turklāt *Saudaçor* esot uzņēmusies savu pienākumu maksāt PVN, jo tā ir pieprasījusi kopējo summu EUR 2 300 273,17 apmērā saistībā ar PVN atskaitījumiem par savām preču un pakalpojumu iegādēm.

23 *Saudaçor* cēla prasību *Tribunal Administrativo e Fiscal de Ponta Delgada* (Pontadelgadas Administratīvā un nodokļu tiesa, Portugāle) par šiem PVN piedziņas pasākumiem un kompensācijas procentiem attiecībā uz laikposmu no 2007. līdz 2010. gadam, par kuriem tai ir pieprasīta kopējā summa EUR 5 157 249,72 apmērā.

24 Savā spriedumā minētā tiesa noraidīja šo prasību tostarp tādēļ, ka, interpretējot noteikumu par publisko tiesību subjektu neaplikšanu ar PVN, kāds ir paredzēts Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punkta pirmajā daļā, nevarot atsaukties uz "publisko tiesību subjekta" jēdzienu, kas publiskā iepirkuma tiesību ietvaros definēts Direktīvas 2004/48 1. panta 9. punktā, jo šī pēdējā minētā jēdziena nozīme ir plaša, bet, piemērojot noteikumu par publisko tiesību subjektu neaplikšanu ar PVN, "publisko tiesību subjekta" jēdziens Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punkta pirmās daļas izpratnē ir jāinterpretē šauri, jo tas esot izņēmums no vispārīgā noteikuma par jebkuras saimnieciskās darbības aplikšanu ar nodokli.

25 Šī pati tiesa uzskata, ka šis noteikums par neaplikšanu ar PVN neattiecas uz tādu vienību kā *Saudaçor*, kura ir akciju sabiedrība, kas, lai gan to ir izveidojusi AAR, ir nošķirta no reģiona, un kurai tiek piemēroti privāto tiesību noteikumi, kā arī kura patstāvīgi īsteno savas kompetences un mērķus.

26 *Tribunal Administrativo e Fiscal de Ponta Delgada* (Pontadelgadas Administratīvā un nodokļu tiesa) tāpat uzskatīja, ka *Saudaçor* plānošanas līgumu ietvaros sniegtie pakalpojumi ir saimnieciska darbība, jo tie tiek sniegti par atlīdzību. Proti, AAR izmaksātā atlīdzība esot atlīdzība par *Saudaçor* sniegtajiem pakalpojumiem un neesot uzskatāma par budžeta pārvedumiem starp valsts iestādēm.

27 Saņēmusi apelācijas sūdzību par šo spriedumu, iesniedzējtiesa uzskata, ka šajā lietā galvenais jautājums ir par to, vai tāda vienība kā *Saudaçor* var atsaukties uz PVN kodeksa 2. panta 2. punktā, kura saturs atbilst Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punktam, paredzēto noteikumu par publisko tiesību subjektu neaplikšanu ar PVN un vai summas, kuras saistītas ar strīdīgajiem PVN piedziņas pasākumiem, ir budžeta pārvedumi starp valsts iestādēm.

28 Tā uzskata, ka, lai gan Tiesas judikatūrā skaidri ir noteikts, ka no aplikšanas ar PVN ir izslēgtas vienīgi publisko tiesību subjektu, kas rīkojas kā valsts iestādes, darbības, šī judikatūra neļauj noteikt to, vai uz tādu vienību kā *Saudaçor*, ņemot vērā tās kā akciju sabiedrības, kas izveidota, reorganizējot valsts iestādi, juridisko statusu, ir attiecināms minētais publisko tiesību subjekta jēdziens. Tostarp rodoties jautājums par to, vai šī jēdziena piemērojamība sakrīt ar "publisko tiesību subjekta" jēdziena, kas paredzēts Direktīvas 2004/18 1. panta 9. punktā, kur ir definētas dažādas "līgumslēdzējiestāžu" kategorijas, piemērojamību.

29 Šādos apstākļos *Supremo Trimunal Administrativo* (Augstākā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai publisko tiesību subjekta jēdziens Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punkta pirmās daļas izpratnē [..] ir jāinterpretē, atsaucoties uz Direktīvas 2004/18 1. panta 9. punktā [definēto] "publisko tiesību subjekta" jēdzienu?

2) Vai "publisko tiesību subjekta", kas rīkojas kā valsts iestāde, jēdzienā Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punkta pirmās daļas izpratnē ietilpst vienība, kura ir dibināta kā akciju sabiedrība ar 100 % valsts kapitālu un pilnībā pieder AAR un kuras darbības mērķis ir veikt konsultatīvu darbību un pārvaldību saistībā ar Reģionālo veselības aprūpes dienestu, lai to attīstītu un racionalizētu atbilstoši ar Azoru salu autonomo reģionu noslēgtajiem plānošanas līgumiem, un kurai šis autonomais reģions – kam sākotnēji tika noteikts pienākums nodrošināt veselības aprūpes sabiedrisko pakalpojumu – ir deleģējis savas valsts iestādes pilnvaras šajā jomā?

3) Vai, ņemot vērā šo direktīvu, var uzskatīt, ka šīs sabiedrības plānošanas līgumu izpildei vajadzīgo finanšu līdzekļu piešķīruma formā saņemtā atlīdzība ir samaksa, kas saņemta par sniegtajiem pakalpojumiem, aplikšanas ar PVN nolūkā?

4) Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša, vai šī sabiedrība atbilst nepieciešamajiem nosacījumiem, lai tai būtu piemērojams Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punktā minētais noteikums par neaplikšanu ar PVN?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par trešo jautājumu

30 Ar trešo jautājumu, kurš ir jāizvērtē pirmām kārtām, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2006/112 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par saimniecisko darbību šīs tiesību normas izpratnē uzskata tādu darbību kā pamatlietā, ko veido tas, ka sabiedrība sniedz reģionam pakalpojumus Reģionālā veselības aprūpes dienesta plānošanas un pārvaldības jomā atbilstoši plānošanas līgumiem, ko šī sabiedrība ir noslēgusi ar šo reģionu.

31 Tiesa jau ir nospriedusi, ka no minētās direktīvas sistēmas un mērķa, kā arī šīs direktīvas 13. panta vietas ar Sesto direktīvu izveidotajā kopējā PVN sistēmā izriet, ka visas saimnieciskās darbības principā ir apliekamas ar nodokli. Parasti un atbilstoši Direktīvas 2006/112 2. panta 1. punktam ar PVN apliek pakalpojumus, kas tiek sniegti par atlīdzību, ieskaitot tos, ko sniedz publisko tiesību subjekti. Šīs direktīvas 9. un 13. pantā PVN tiek piešķirta ļoti plaša piemērojamība (spriedums Komisija/Nīderlande, C-79/09, EU:C:2010:171, 76. punkts un tajā minētā judikatūra).

32 Lai darījumu varētu kvalificēt kā pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību, pietiek konstatēt, ka pastāv tieša saikne starp šo pakalpojumu sniegšanu un atlīdzību, ko par tiem faktiski ir saņēmis nodokļa maksātājs. Šāda tieša saikne tiek konstatēta, ja starp pakalpojuma sniedzēju un tā saņēmēju pastāv tiesiskas attiecības, kurās ir savstarpējs izpildījums, un pakalpojumu sniedzēja saņemtā samaksa ir faktiska atlīdzība par pakalpojuma saņēmējam sniegto pakalpojumu (it īpaši skat. spriedumu *Serebryannay vek*, C-283/12, EU:C:2013:599, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Ņemot vērā veicamās analīzes raksturu, kā Tiesa jau ir nospriedusi – valsts tiesai ir jākvalificē pamatlietā strīdīgā darbība, ņemot vērā Tiesas noteiktos kritērijus (spriedums *Fazenda Pública*, C-446/98, EU:C:2000:691, 23. punkts, un rīkojums *Gmina Wrocław*, C-72/13, EU:C:2014:197, 18. punkts).

34 Šajā gadījumā iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai no lietas materiāliem un it īpaši no plānošanas līgumiem, kas noslēgti starp *Saudaçor* un AAR, izriet, ka šīs sabiedrības darbības tiek veiktas par atlīdzību un tātad tām ir saimniecisks raksturs. Tomēr Tiesa, ņemot vērā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu ietverto informāciju, var sniegt šai tiesai interpretācijas elementus, kas var ļaut iesniedzējtiesai pieņemt lēmumu.

35 Šajā ziņā no minētā lūguma izriet, ka saskaņā ar pašiem minēto līgumu noteikumiem AAR ir jāpārskaita *Saudaçor* "kā atlīdzība" par pakalpojumiem Reģionālā veselības aprūpes dienesta plānošanas un pārvaldības jomā kompensācija, saukta par "finansiālo ieguldījumu", kuras apmērs ir precizēts šajos līgumos.

36 Ņemot vērā *Saudaçor* sniegto plānošanas un pārvaldības pakalpojumu pastāvīgo un ilgstošo raksturu, tas, ka šī kompensācija ir noteikta nevis atkarībā no atsevišķiem sniegtiem pakalpojumiem, bet gan kā viena summa par gadu, lai segtu šīs sabiedrības darbības izmaksas, pats par sevi nekādi neietekmē

tiešo saikni starp sniegto pakalpojumu un saņemto atlīdzību, kuras apmērs ir noteikts iepriekš saskaņā ar iedibinātiem kritērijiem (šajā ziņā skat. spriedumu *Le Rayon d'Or*, C-151/13, EU:C:2014:185, 36. un 37. punkts).

37 Šīs tiešās saiknes pastāvēšana nešķiet arī apstrīdama tādēļ, ka plānošanas līgumos, ko noslēgušas *Saudaçor* un AAR, ir iekļauti daži noteikumi, kuros paredzēts, ka *Saudaçor* izmaksājamās kompensācijas summa var tikt pielāgota, ja, mainoties apstākļiem, minētā summa ir acīmredzami nepietiekama šo līgumu izpildei.

38 Proti, ciktāl šie noteikumi ir paredzēti, lai iepriekš saskaņā ar iedibinātiem kritērijiem noteiktu šīs kompensācijas apmēru, nodrošinot, ka tās apmērs ir pietiekams, lai segtu *Saudaçor* darbības izmaksas, var tikt uzskatīts, ka to mērķis ir vienreiz maksājamas atlīdzības summu pielāgot šīs sabiedrības ilgstoši un pastāvīgi sniegtajiem pakalpojumiem. Turklāt, lai arī – kā izriet no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu – AAR samazināja sākotnēji 2009. gadam paredzēto kompensāciju, Portugāles valdība tiesas sēdē paskaidroja – *Saudaçor* pret to neiebilstot –, ka šis samazinājums bija vērsts tikai uz to, lai koriģētu acīmredzamu kļūdu aprēķinā.

39 Tiešā saikne starp sniegtajiem pakalpojumiem un saņemto atlīdzību nešķiet arī apstrīdama tādēļ, ka *Saudaçor* darbības mērķis – kā šī sabiedrība norāda – ir izpildīt konstitucionālu pienākumu, kas atbilstoši Portugāles Konstitūcijai ir uzlikts tikai un tieši valstij, proti, pienākumu īstenot valsts veselības universālo un iespējami bezmaksas pakalpojumu, kurš galvenokārt būtu finansējams no valsts budžeta.

40 Proti, saskaņā ar Direktīvas 2006/112 9. panta 1. punktu par nodokļu maksātāju uzskatāma jebkura persona, kas patstāvīgi jebkurā vietā veic jebkuru saimniecisku darbību, neatkarīgi no šīs darbības mērķa vai rezultāta.

41 Turklāt, lai arī mērķis īstenot valsts veselības universālo un iespējami bezmaksas pakalpojumu galvenokārt ir finansējams no valsts budžeta un ņemams vērā kopējās PVN sistēmas ietvaros, ciktāl saskaņā ar minētās direktīvas 132. panta 1. punktu daži veselības aprūpes pakalpojumi, ko tostarp nodrošina publisko tiesību subjekti, ir atbrīvoti no PVN, netiek apstrīdēts, ka uz attiecīgo reģionālo veselības aprūpes dienesta plānošanas un pārvaldības darbību pamatlietā neattiecas neviens no šiem izņēmumiem.

42 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2006/112 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par saimniecisko darbību šīs tiesību normas izpratnē uzskata tādu darbību kā pamatlietā, ko veido tas, ka sabiedrība sniedz reģionam pakalpojumus Reģionālā veselības aprūpes dienesta plānošanas un pārvaldības jomā atbilstoši plānošanas līgumiem, ko šī sabiedrība ir noslēgusi ar minēto reģionu.

Par pirmo, otro un ceturto jautājumu

43 Ar pirmo, otro un ceturto jautājumu, kas ir jāizvērtē kopā un otrām kārtām, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais noteikums par neaplikšanu ar PVN ir piemērojams tādai darbībai kā pamatlietā, ko veido tas, ka sabiedrība sniedz reģionam pakalpojumus Reģionālā veselības aprūpes dienesta plānošanas un pārvaldības jomā atbilstoši plānošanas līgumiem, ko šī sabiedrība ir noslēgusi ar minēto reģionu, ja šī darbība ir saimnieciskā darbība šīs direktīvas 9. panta 1. punkta izpratnē.

44 Šajos apstākļos iesniedzējtiesa jautā, vai – kā apgalvo *Saudaçor* – "citu publisko tiesību subjektu" jēdziens minētās direktīvas 13. panta 1. punkta izpratnē ir jāinterpretē, atsaucoties uz "publisko tiesību subjekta" jēdziena definīciju Direktīvas 2004/18 1. panta 9. punktā.

45 Šāda Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punkta interpretācija nevar tikt apstiprināta.

46 Proti, plaši definējot "publisko tiesību subjekta" jēdzienu un līdz ar to – "līgumslēdzējas jēdzienu", Direktīvas 2004/18 1. panta 9. punkta mērķis ir pietiekami plaši norobežot šīs direktīvas piemērošanas jomu, lai nodrošinātu, ka noteikumi tostarp pārskatāmības un nediskriminācijas jomā, kas ir jāievēro publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas jomā, būtu piemērojami visām valsts vienībām, kas neietilpst valsts pārvaldē, tomēr ir valsts kontrolētas tostarp ar to finansēšanas vai pārvaldīšanas starpniecību.

47 Konteksts, kurā ietilpst "citu publisko tiesību subjektu" jēdziens Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punktā, noteikti ir atšķirīgs.

48 Proti, šis jēdziens nav vērsts uz to, lai definētu PVN piemērošanas jomu, bet, tieši otrādi, darbojas kā atkāpe no vispārīgā noteikuma, uz kuru ir balstīta šī nodokļa kopējā sistēma, proti, noteikuma, saskaņā ar kuru minētā nodokļa piemērošanas joma ir noteikta ļoti plaši, ietverot visus pakalpojumus, kas tiek sniegti par atlīdzību, tostarp tos, ko sniedz publisko tiesību subjekti (šajā ziņā skat. spriedumu Komisija/Nīderlande, C-79/09, EU:C:2010:171, 76. un 77. punkts).

49 Kā atkāpe no vispārīgā noteikuma par PVN maksāšanu par jebkuru saimnieciska rakstura darbību Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punkts ir jāinterpretē šauri (it īpaši skat. spriedumu *Isle of Wight Council* u.c., C-288/07, EU:C:2008:505, 60. punkts, kā arī rīkojumu *Gmina Wrocław*, C-72/13, EU:C:2014:197, 19. punkts).

50 Līdz ar to, tā kā nav norāžu pašā Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punkta tekstā, jāņem vērā šīs direktīvas sistēma un mērķis, kā arī šī noteikuma vieta ar minēto direktīvu izveidotajā kopējā PVN sistēmā (pēc analoģijas skat. spriedumu *Isle of Wight Council* u.c., C-288/07, EU:C:2008:505, 25. punkts).

51 Kā izriet no Tiesas pastāvīgās judikatūras, no Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punkta analīzes, ņemot vērā šīs direktīvas mērķus, izriet, ka, lai varētu piemērot neaplikšanas ar nodokli noteikumu, vienlaikus ir jāizpilda divi nosacījumi, proti, darbības ir jāveic publisko tiesību subjektam un tās ir jāveic kā valsts iestādei (šajā ziņā it īpaši skat. rīkojumu *Mihal*, C-456/07, EU:C:2008:293, 16. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī spriedumu Komisija/Nīderlande, C-79/09, EU:C:2010:171, 79. punkts).

52 Turklāt saskaņā ar tikpat pastāvīgu Tiesas judikatūru gan no prasības Savienības tiesības piemērot vienveidīgi, gan no vienlīdzības principa izriet, ka Savienības tiesību norma, kurā tās satura un piemērošanas jomas noskaidrošanai nav nevienas tiešas norādes uz dalībvalstu tiesībām, parasti visā Eiropas Savienībā ir interpretējama autonomi un vienveidīgi, ņemot vērā attiecīgās normas kontekstu un attiecīgā tiesiskā regulējuma mērķi (it īpaši skat. spriedumu *Fish Legal* un *Shirley*, C-279/12, EU:C:2013:853, 42. punkts).

53 Ir jākonstatē, ka Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punktā nav nekādas atsauces uz dalībvalstu tiesībām.

54 Līdz ar to šajā tiesību normā esošie jēdzieni, tostarp "citu publisko tiesību subjektu" jēdziens, visā Savienībā ir jāinterpretē autonomi un vienveidīgi.

55 Turklāt, tā kā Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punkts kā atkāpe ir jāinterpretē šauri – kā atgādināts šā sprieduma 49. punktā –, ir jāuzskata, ka uzskaitījums šajā tiesību normā ir izsmeļošs un jēdziens "citi publisko tiesību subjekti" ir atlikušo vienību kategorija, kas ir citas valsts iestādes, nevis šajā tiesību normā konkrēti minētās.

56 Īpaši runājot par pirmo no abiem minētās direktīvas 13. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, proti, par publisko tiesību subjekta statusu, Tiesa jau ir nospriedusi, ka persona, kas darbības, kas ietilpst valsts iestāžu pilnvarās, veic neatkarīgi, nebūdama iekļauta kādā valsts pārvaldes iestādē, nevar tikt kvalificēta par publisko tiesību subjektu šīs tiesību normas izpratnē (šajā ziņā it īpaši skat. rīkojumu *Mihal*, C-456/07, EU:C:2008:293, 18. punkts un tajā minētā judikatūra).

57 Tiesa tāpat ir precizējusi, ka "publisko tiesību subjekta" statuss neizriet no tā vien, ka attiecīgo darbību veido valsts varas pilnvarās ietilpstošu darbību veikšana (šajā ziņā it īpaši skat. rīkojumu *Mihal*, C-456/07, EU:C:2008:293, 17. punkts un tajā minētā judikatūra).

58 Tomēr, lai arī tas, ka attiecīgajai vienībai atbilstoši piemērojamām valsts tiesībām ir valsts varas pilnvaras, nav noteicošs minētās kvalificēšanas veikšanai, tas tomēr ir uzskatāms, ciktāl tai piemīt būtiska īpašība, ka ir raksturīga jebkurai valsts iestādei, par norādi par zināmu nozīmi, lai noteiktu, ka šī vienība ir kvalificējama par publisko tiesību subjektu.

59 Reģionālā leģislatīvā dekrēta Nr. 41/2003/A 10. pantā ir paredzēts, ka, īstenojot savas kompetences, *Saudaçor* ir tādas pašas valsts varas pilnvaras kā AAR, un tālāk kā piemēri ir uzskaitītas dažas no šīm pilnvarām, tostarp ekspropriācijas pilnvaras.

60 Turklāt, ņemot vērā Tiesas judikatūru, kas atgādināta šā sprieduma 56. punktā, un piemērojamās valsts tiesības, nešķiet, ka varētu izslēgt, ka *Saudaçor* ir uzskatāma par ietilpstošu AAR valsts pārvaldes iestādē, kas tomēr ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

61 Šajā ziņā, kā izriet no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem, *Saudaçor*, būdama valsts izveidota akciju sabiedrības formā pēc pastāvošas valsts iestādes reorganizācijas, decentralizējot tās funkcijas, no dažiem aspektiem ir pielīdzināma privāto tiesību juridiskajai personai un tai ir zināma autonomija no valsts savā darbībā un ikdienas pārvaldībā.

62 Tomēr dažas *Saudaçor* īpašības šķiet liecinām par labu tās kvalificēšanai par publisko tiesību subjektu Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punkta izpratnē, kas tāpat ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

63 Proti, patiesā *Saudaçor* autonomija šķiet ierobežota tādēļ, ka tās kapitāls, kas indivīdu dalībai ir slēgts, 100 % apmērā pieder AAR, kura, izņemot pakalpojumus, kas sniegti trešajām personām tā saukto "papildu" darbību ietvaros, par kurām netiek apstrīdēts, ka tiem ir pakārtota nozīme, turklāt ir tās vienīgais "klients". Šie aspekti norāda, ka AAR var noteicoši ietekmēt *Saudaçor* darbības.

64 To apstiprina arī tas, ka saskaņā ar pirmā no plānošanas līgumiem, kas noslēgti starp *Saudaçor* un AAR, 3. panta a) punktu un otrā no šiem līgumiem 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu šī sabiedrība savu uzdevumu pilda atbilstoši AAR noteiktajām pamatnostādnēm un ka atbilstoši pirmā no minētajiem līgumiem 3. panta h) punktam un otrā no minētajiem līgumiem 3. panta 1. punkta g) apakšpunktam minētā sabiedrība ir pakļauta AAR kontrolei.

65 Turklāt Reģionālā leģislatīvā dekrēta Nr. 41/2003/A 4. panta 1. punktā ir noteikts, ka *Saudaçor* darbību regulē šī tiesību akta noteikumi, tam pievienotie statūti, valsts uzņēmumu sektora tiesiskais režīms, kas noteikts Dekrētlikumā Nr. 558/99, un privātās tiesības. Ir jākonstatē, ka šādi noteiktajos ietvaros privāto tiesību vieta ir pakārtota salīdzinājumā ar noteikumu, kas definē *Saudaçor* tiesisko režīmu kā valsts uzņēmumam, vietu.

66 Turklāt, lai arī pakalpojumu reģionālā veselības aprūpes dienesta plānošanas un pārvaldības jomā sniegšanas kārtība ir jāparedz plānošanas līgumos, tostarp attiecībā uz kompensāciju, kas maksājama par šiem pakalpojumiem, kas varētu likt domāt, ka *Saudaçor* darbojas attiecīgajā tirgū, konkurējot ar citiem privāto tiesību subjektiem, tomēr AAR minētos pakalpojumus sniedz tikai sabiedrība *Saudaçor* atbilstoši savam uzdevumam, kas paredzēts [Reģionālā] leģislatīvā dekrēta Nr. 41/2003/A 2. panta 1. punktā, un tie netiek piešķirti privātajiem uzņēmējiem, piemēram, veicot iepirkuma procedūru.

67 Turklāt šķiet, ka pastāv organiska saikne starp *Saudaçor* un AAR, kaut vai tādēļ, ka šī sabiedrība tika izveidota ar tiesību aktu, ko pieņēmis šī reģiona likumdevējs, lai šim reģionam sniegtu "vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumus veselības aprūpes jomā", kā tas izriet no Reģionālā leģislatīvā dekrēta Nr. 41/2003/A 2. panta 1. punkta.

68 Līdz ar to nevar izslēgt, ka, ņemot vērā kopējo vērtējumu, ievērojot *Saudaçor* piemērojamās valsts tiesību normas, ir jāsecina, ka to var kvalificēt par publisko tiesību subjektu Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punkta izpratnē, tomēr iesniedzējtiesai vēl jāpārbauda šie aspekti.

69 Tomēr, kā atgādināts šā sprieduma 51. punktā, lai varētu piemērot minētajā tiesību normā paredzēto neaplikšanas ar PVN noteikumu, vēl ir jāizpilda otrais šajā tiesību normā paredzētais nosacījums, proti, ka ar PVN neapliek tikai darbības, ko veic publisko tiesību subjekts kā valsts iestāde.

70 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru šādas darbības ir tās, ko veic minētie subjekti tiem īpaši noteiktajā tiesiskajā režīmā, izslēdzot darbības, kuras tie veic tādos pat tiesiskajos apstākļos kā privātie saimnieciskās darbības subjekti. Tiesa tāpat ir precizējusi, ka darbības priekšmetam vai mērķim šajā ziņā nav nozīmes un ka tas, ka attiecīgā darbība pamatlietā tiek veikta, izmantojot valsts varas pilnvaras, ļauj atzīt, ka šī darbība ir pakļauta publisko tiesību režīmam (šajā ziņā it īpaši skat. *Fazenda Pública*, C-446/98, EU:C:2000:691, 17., 19. un 22. punkts).

71 Šajā kontekstā Tiesa ir norādījusi, ka Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punkta pirmajā daļā paredzētā neaplikšana ar nodokli galvenokārt ir paredzēta publisko tiesību subjektu valsts iestāžu statusā veiktajām darbībām, kas, lai gan ir saimnieciskas darbības, ir cieši saistītas ar valsts varas pilnvaru izmantošanu (spriedums *Isle of Wight Council* u.c., C-288/07, EU:C:2008:505, 31. punkts).

72 Šis otrais minētās direktīvas 13. panta 1. punkta pirmajā daļā paredzētais nosacījums nav izpildīts, ja, kā to apgalvojusi Portugāles valdība un kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, valsts varas pilnvaras, kas ir *Saudaçor* atbilstoši Reģionālā leģislatīvā dekrēta Nr. 41/2003/A 10. pantam, nav instruments, ko tā var izmantot, lai veiktu attiecīgās darbības pamatlietā, proti, Reģionālā veselības aprūpes dienesta plānošanas un pārvaldības darbības, kura apliekamība ar PVN ir apstrīdēta, jo tās ir paredzētas, lai veiktu citas darbības.

73 Turklāt, pat pieņemot, ka būtu jāsecina, ka *Saudaçor* ir publisko tiesību subjekts un ka būtu jāuzskata, ka tā veic attiecīgo saimniecisko darbību pamatlietā kā valsts iestāde, no Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punkta otrās daļas izriet, ka tāda vienība kā *Saudaçor* tomēr nav atbrīvojama no PVN, ja būtu jākonstatē, ka tās neaplikšanas ar nodokli dēļ zināmā mērā tiktu izkropļota konkurence.

74 Šajā ziņā Tiesa ir precizējusi, ka nozīmīgi konkurences izkropļojumi, kurus izraisa nodokļa neiekasēšana no publisko tiesību subjektiem, kas darbojas kā valsts iestāde, ir jānovērtē atkarībā tieši no konkrētās darbības, šajā vērtējumā īpaši neņemot vērā konkrēto tirgu, kā arī atkarībā ne tikai no faktiskas konkurences, bet arī no potenciālas konkurences, ciktāl privāta uzņēmuma iespēja ieiet konkrētajā tirgū ir reāla, nevis tikai hipotētiska (spriedums Komisija/Nīderlande, C-79/09, EU:C:2010:171, 91. punkts).

75 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo, otro un ceturto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais noteikums par neaplikšanu ar PVN ir piemērojams tādai darbībai kā pamatlietā, ko veido tas, ka sabiedrība sniedz reģionam pakalpojumus Reģionālā veselības aprūpes dienesta plānošanas un pārvaldības jomā atbilstoši plānošanas līgumiem, ko šī sabiedrība ir noslēgusi ar minēto reģionu, ja šī darbība ir saimnieciskā darbība šīs direktīvas 9. panta 1. punkta izpratnē, ja, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, var uzskatīt, ka minētā sabiedrība ir kvalificējama par publisko tiesību subjektu un ja tā minēto darbību veic kā valsts iestāde, ciktāl iesniedzējtiesa konstatē, ka šīs pašas darbības neaplikšana ar nodokli nav tāda, kuras dēļ zināmā mērā tiktu izkropļota konkurence.

Šajā kontekstā "citu publisko tiesību subjektu" jēdziens minētās direktīvas 13. panta 1. punkta izpratnē nav jāinterpretē, atsaucoties uz "publisko tiesību subjekta" jēdziena definīciju Direktīvas 2004/18 1. panta 9. punktā.

Par tiesāšanās izdevumiem

76 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par saimniecisko darbību šīs tiesību normas izpratnē uzskata tādu darbību kā pamatlietā, ko veido tas, ka sabiedrība sniedz reģionam pakalpojumus Reģionālā veselības aprūpes dienesta plānošanas un pārvaldības jomā atbilstoši plānošanas līgumiem, ko šī sabiedrība ir noslēgusi ar minēto reģionu;

2) Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais noteikums par neaplikšanu ar PVN ir piemērojams tādai darbībai kā pamatlietā, ko veido tas, ka sabiedrība sniedz reģionam pakalpojumus Reģionālā veselības aprūpes dienesta plānošanas un pārvaldības jomā atbilstoši plānošanas līgumiem, ko šī sabiedrība ir noslēgusi ar minēto reģionu, ja šī darbība ir saimnieciskā darbība šīs direktīvas 9. panta 1. punkta izpratnē, ja, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, var uzskatīt, ka minētā sabiedrība ir kvalificējama par publisko tiesību subjektu un ja tā minēto darbību veic kā valsts varas pārstāve, ciktāl iesniedzējtiesa konstatē, ka šīs pašas darbības neaplikšana ar nodokli nav tāda, kuras dēļ zināmā mērā tiktu izkropļota konkurence.

Šajā kontekstā "citu publisko tiesību subjektu" jēdziens minētās direktīvas 13. panta 1. punkta izpratnē nav jāinterpretē, atsaucoties uz "publisko tiesību subjekta" jēdziena definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu, piegādes valsts [publiskā iepirkuma] līgumu un pakalpojumu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 1. panta 9. punktā.

[Paraksti]